

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Vers. 41.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

batur benignitas. Prophete autem munus suum veris miraculis approbarunt, nec aliter illis credere tenebantur.

§. 2. Præcipuam hac in re benignitatem Dei agnoscit Chrysostom. eamq; & vltima prædicat, quod ingratos, & rebelles non deserat. Quod si igitur noui Prophete mittantur, fidem suam signis & virtutibus approbent, necesse est. Alioquin ordinarij pastores audiendi sunt, quorum nunquam in vniuersam fides deficit.

Crudeles agricola. Agricolæ seruos percutiunt, id eger habetur in plebisque, alij codices habent *ἐδραγν*, quod vetus interpretes & Syrus legit. Nam *δραγν* est percutere, sed *δραγν* pellem derrahere. Alios occiderunt, alios lapidibus obruerunt, in Syro inuersus est ordo, qui etiam habet *ויהי ויח. fuit*, qui occideret: videre licet Ierem. 44. v. 4. 5. 6. 2. Par. 36. v. 14. 15. 16. Act. 32.

Liberum arbitrium. §. 3. Elocationis pactum mercedem indicat, & meritum: quin Bullingerus sub conditione locatum ait, ut fructum afferret, qui illa. c. 5. recenlet. Absentia seu abitus patris familias significat, homini liberum arbitrium datum esse, ut habet comment. Hieronym. Libertatem initio furenter oppugnant, ab ea tamē heresi pro re nata recesserunt, & nostram *συνέγνωσαν* cooperationem cum gratia diuina probarunt, ut Beza. l. i. q. & respons. Vide Amlingum ad Anhaltinos, Hemmingium, Wittenbergenfes.

VERSUS 37.

Iterum misit alios seruos plures prioribus & fecerunt illis similiter. Nouissime autem misit ad eos filium suum, dicens: Verebuntur filium meum.

QUESTIO I.

Quid filio regis factum est?

§. 1. Misit eum rex, ut eum v. reterentur, dixit enim *ἐν τῇ ἀποστολῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως*. Syrus est verbum *מִשַּׁל*, quod erubescantiam significat. Pater familias humano more loquitur apud Lucam, *καὶ τὸς τὸν*, Syrus *וְיָמִי* iam. fore.

In Christum illa conueniunt; nam spe retinendæ patriæ eum occiderunt, ne venirent Romani. & auferrent locum, & gentem. Christus autem heres est vniuersorum Plal. 2. 7. & 8. Christum autem cognouerunt, Ioan. 15. 22. & 24. Nec repugnat illi, quod Christus ait, Nesciunt, quid faciant, & Paulus, si cognouissent, non crucifixissent. Soluit quæstionem Iustinus q. 14. o. ad orthodoxos p. 377.

Imprudencia siue ignoratio dupliciter dicitur, aut enim non sponte sua quis ignorat, cum eas res non habeat, quæ ipsum ad cognitionem ducant: aut voluntate sua ignorat, cum res ad cognitionem eum ducentes habeat, & nosse tamen nolit. Atque hanc destinatam ignoracionem, solita est sacra scriptura aliquando nominare, aliquando imprudentiam siue inscientiam, aliquando scientiam. Ut cum dicit. Et me nositis, & vnde sim nositis, pro eo quod est: Ex operibus meis, & nomine meo, & sermonibus meis nosse potestis veritatem. Nam qui per mendacium fallit, opera talia edere non potest, & cum ab agricolis heres eo est agnitus, quod eum viderant in presentia vitæ operum editioe & filij appellatione supra omnem esse hominem, iuxta euidentem parabola descriptionem, sed tum quod illum post mortem eius Deus e mortuis ad vitam immortalē esset resuscitaturus & facturus heredem vniuersorum, non cognouerunt. Nam & ipsa perspicua

parabola descriptio eius rei elucidam & apertam non habet designationem. Itaque de eiusmodi ignorantia dixit Christus, Pater remitte illis: nesciunt enim quid faciant. Similiter & Paulus: si enim cognouissent, haudquaquam Dominum gloriæ crucifixissent.

§. 2. Tertullianus l. aduersus Praxeam c. 26. probat patrem à filio distinctum, & non esse seruum, sed verum filium & heredem, l. de carne Christi cap. 11. Hæretici autem improbe captabant verba. v. scilicet facerent, qui ut cæteri famulorum mittitur ad cultores vineæ, sed non ideo famulus est, cum exptellit, siue dicatur mitti filius, & heres; & pater dixerit, Reuerberantur filium meum.

VERSUS 41.

Aiunt illi: Malos male perdet & vineam suam locabit alijs agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis.

QUESTIO I.

Quid factum agricolis?

§. 1. Iudicium contra se ipsi Pharisei pronunciant, *Malos male perdet*, κακούς κακῶς δοκίματον ἀπὸ τοῦ. Malos male perdet ipsos. Syrus *רַבִּישׁ בִּישׁ* debilis bish. Proverbijs loco usurpat, & Hebraei & Greci Aristoph. *δοκὸν δ' ὁλὴν κακῶν κακῶς*. Te malum perdam male. Lex enim generalis esse videtur, ut malis male, bonis bene sit. Non est inter Evangelistas ylla dissensio. Marci 11. 9. Luc. 20. 16. Christo illa verba tribuuntur. Verum & Christus & Pharisei protulerunt, illi interrogationi respondentes, Christus vero responsum eorum repetendo, atque approbando, minando, de illis ipsis inter pretando. Illi idem cum in genere de peccatis improborum agricolarum audiunt, probant, cum fibi vident applicari, refugiant. Vineam locabit alijs, Syrus *וְיָמִי* ab *וְיָמִי* Nochad ab Echad, possidere facietur fieret quod improbi dixerunt κατὰ γὰρ τὸν νόμον hereditatem. Quia enim locatione habere noluerunt, sed hereditario, etiam locationis iure pulsi sunt.

VERSUS 42.

Dicit illis Iesus: Nunquam legis in scripturis: Lapidem quem reprobauerunt adificantes, hic factus est in caput anguli? A Domino factum est istud & est mirabile in oculis nostris.

QUESTIO I.

Quis lapis reprobatus?

§. 1. Apud Lucam cum dixisset Dominus vineam talibus alijs agricolis elocandam, Respondens alij, pater *πατήρ* de se enim dictum esse intelligebant. Sed Christus asserit, eos esse qui fructum negarant, seruos primū, deinde heredem occiderent, id eo fore ut regi Dei, hoc est, sacra respublica, sacerdotum, lex, & quæ reliqua erat Dei cognitio auferatur. Ita quoque alias gentes post fidem Dei relictam ab eo desertas videmus. Chrysostomus illum